

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Mir-Hossein Mousavi

Title: Mousavi's interview about Ayatollah Khomeini's character and his era

Language: English, Persian

Western Date: 1 June 2010

Persian Date: 11 Khordad 1389

Source: <http://www.kaleme.com/1389/03/11/klm-21213>;

<http://www.facebook.com/notes/mir-hossein-mousavi-myr-hsyn-mwswy/msahbhtfdyly-mwswy-pyramwn-abad-shkhsyty-amam-khmyny-mousavis-interview-about-a/396572187605>, <http://khordaad88.com/?p=1623>

Translator: Khordaad88

Date Translated: 2 June 2010

Mousavi's interview about Ayatollah Khomeini's character and his era

Kaleme: We are approaching the anniversary of the departure of Imam [Khomeini.] This year the ceremonies seem different from previous years. On one side old opponents of Imam inside and outside the country try to desecrate his image and they are supported by foreign media. On the other side, there are those in State TV and the strong advocates of imprisonments that promote and image of the Imam that advocated oppression. What is your opinion on the goals that these groups seek? And what may this end with?

If the unintended collaboration of the State TV and opponents of Imam in desecration of his image is allowed to continue and is not responded to, it would end with nothing but hatred towards our past. These new images are introduced by constant meddling in the original perception of Imam and the revolution.

Those who have directly experienced those years with Imam perceive and image

of him that has no proximity to what is being promoted right now. The revolution won its victory with the messages of independence, freedom and the Islamic republic. It was these messages that gained the support of people. People gave Imam a unique welcome in the days of revolution on 1978. In Imam's funeral people even came out in numbers four times more. I don't think such crowds came out to just see and get some time off. The clips from those days clearly show the waves of emotions and opinions that people had toward Imam. Let us remember that people showed that much emotion after enduring the hardships of the war, and the early days of the revolution. If Imam's image was even slightly close to what the State TV claims it were, then we would not have had so much people pouring the streets on his funeral, or at least we would have witnessed people being more indifferent. I think there is a lot of light to be shed on this distorted image of Imam that his mask-less opponents outside, and the authorities inside who are now turning into guards who constrain freedom.

Kalemeh: There are expensive programs being organized for anniversary of Imam's funeral. Why do you think such a course of action is taken?

Please pay attention to the fact that the system still gets a significant amount of its legitimacy from Imam and the collective memory of people from that great character. In the current context, those currently in power that have violently constrained the legitimate freedom of others and filled the prisons, and those who promote superstition and advocate a stone-age Islam, need to excessively spend from this great social asset. Instead, when one brings forth this image, one is also highlighting the differences between those times and now which puts to question the corrupt and despotic nature of policy approaches today. A right look back at the early years of the revolution shows how far we have deviated from those goals and values that we first set. Notice that by saying to pay attention to those years does, I do not mean to return to those days. The goal is to remember the roots, and the directions that we set for the revolution: justice, freedom and spirituality.

We want to use the Islamic revolution to launch [our nation] to [a bright] future.

We don't want to create a chaotic emotional environment and lose our direction to that future. We must constantly remind our younger generations that what is happening today is different than what happened during the time of Imam. I am confident, that if for the sake of assumption, the youth of today were there yesterday, they would be amongst the martyrs like Martyr Bakeri, Bagheri or Hemmat. Just as how the youth of that time were here today, they would be the leaders of the Green Movement of Hope, and would have been probably in prisons now held captive for their national and religious beliefs.

Kalemeh: You talked of the early years and the initial goals of the revolution. But how can one talk of those years with environment of today that is bombarded with propaganda?

There are countless papers and books written and continues to be written on the Islamic Revolution in Iran and, and for obvious reasons too; because of revolution's great impact on the region and throughout the world. After the revolution, not only Iran started to look very different, but also the whole region started to change. However, what we need today in the back and forth around the media and propaganda is promotion of a clear and visible image of that time and the Imam. As I said, there is an immature attempt to highlight ostensible similarities between now and Imam's time and this must be stopped. For instance, you can discuss the theoretical perspective of Imam on parliament. You can break down his ideas to what was in religious scholarship and what was acceptable to people; and Recognition of parliament whether from the religious perspective or acceptability of it lays on the people. Parliament is composed of representatives of people, and these representatives come out of the people themselves. Accordingly, the parliament is "at the forefront of the affairs." But more important and more effective is to recount memories that demonstrate the means of political action at the beginning of the revolution. For example I was talking to Mr Karoubi about election process during Imam's era. He recited a memory that helps us get a more clear understanding of Imam Khomeini's personality and the values that were dominant in society at the time. In the third

parliamentary election two candidates, a poor, hardworking intellectual teacher and a person with ties to Imam Khomeini's family, were running in the region of Khomein . Although a person close to Imam Khomeini was supporting the second candidate people chose the first one. The person who was a relative of Imam sent a letter to him questioning the results. Imam replied laughing , “ what is a better indication of a fair election that a person related to me , who also enjoys the support of yourself , runs for election but people chose a simple teacher who does not have such supporters “.

Is n't this one of the beauties of election that we should be grateful for?. Compare this with the case that occurred during the sixth parliamentary election in Tehran [region] where 700 ballots were cancelled to replace an intellectual [1] who enjoyed no [state] support with an individual with relations [to high establishment officials] [2]. Or the implementation of “approbation supervision” that did not exist during Imam's time which was in reality a mean of dividing the election in two stages. If you pay attention carefully you will see how this term that has no root in the constitution or public wisdom has been [mis]used to disqualify a large number of valuable and caring individuals. The result has been to undermine the status and role of the parliament.

I ask all the conservative members of the parliament, who have not stained their faith with tyranny, doesn't thinking about all these humiliation directed toward parliament make you feel worried and empty? Is the current situation you are in fitting to the meaning of this sentence “The Parliament leads all affairs”? [3] You have been incapable of scrutinizing even a small portion of the government financial irregularities and receive a proper response. What answer would you give God and his servants whom you represent? Does the current situation in the parliament has any resemblance to parliaments during the time of Imam Khomeini ?

One issue that can provide a better understanding of Imam Khomeini and also demonstrate differences between the current situation [and that time] is discussing the chain of events that lead to introduction of 8 point order by Imam

Khomeini. This document without any changes can show the tragedy of the current situation including arrests and tyranny. The youth should look at this document to know where we were headed then and to which direction we are going now. Some people in this country are destroying everything including Imam's image and the first 10 years of revolution. This was a project that was started in the 10th presidential election. As I said a proper introduction of Imam Khomeini and a fair introduction of the revolution will expose and scathe the politics of oppression and superstition.

Kalemeh: You are known as the prime minister of Imam Khomeni. In your speeches, statements and interviews you always speak about the bright era in the first decade of the revolution and Imam's path. In general and in the political sphere of Iran [in particular] , have different dimensions of Imam's personality been exaggerated?

Dr. Shariatie one said "Peak of the Damavand [4] does not need a proof that it is the tallest" . Imam was an extraordinary person. He brought an irreversible change in our history, and ended the monarchy, a system that prided itself in humiliation of peasants in face of their kings. Some images from the epoch of Shah could mislead our youth. But [they] should be reminded that one of the posters published repeatedly in newspapers of the time showed a poor peasant kissing Shah's shoes.

In response to your question I should reiterate that Imam was an extraordinary man. But he did not perceive himself as such. He despised praise and eulogy. Once he banned national TV from showing his picture and said "Whenever I open TV, I see myself, it make me want to puke". He had the same ban for newspapers for a period. People who have experienced that era remember that when the top elected Member of Parliament from Tehran praised him [in public] he ferociously interrupted him. This was while the MP was not expecting any gain from the praise. Similar case occurred for the head of the expediency council who was also Imam Khomeini's student. When he lauded Imam Khomeini in public, Imam rejected his words publicly. It is not strange if we see him as a

symbol of a new system that is progressive, seeks freedom and demands justice. Without his charisma and his relationship with people our nation would not have resisted for 8 years of war. Without our nation's believed in him, we would not have survived numerous terrorist attacks during that era.

Kaleme: In any case, some members of green movement raise a question as why you repeatedly speak about Imam Khomeini or use his picture.

I referred to the necessity of introducing Imam Khomeini to the youth. But I should also discuss another point, which I have no doubt all supporters of green movement agree on, and that is integrity. I cannot pretend against my attachment to and admiration for Imam Khomeini and revolution. Since the formation of green path of hope I clearly introduced myself as companion of green movement so I can discuss my beliefs transparently. A characteristic of this movement is transparent and honest discussion of thoughts and ideas. Exchange of ideas does not harm us. We should remember that one of the best posters regarding the movement was the one that read "lying is disallowed". What kind of expectation requires me to ignore a ten year period full of experiences and various events? Not only me but a large number of our people have thousands of memories from Imam Khomeini. They have been influenced by that era and are not willing to keep quiet in the face of injustice and distortion toward Imam's character. Is it correct to ignore this great political capital? Is not this what the prison guards want us to do?

Kaleme: You introduced yourself as a member of the green movement, and talked about your devotion, and love for the Imam and the revolution. You talked about how it is necessary to protect the spiritual asset that is the experiences during the Imam era. But haven't these talks stopped you from critically viewing those times? Don't you think that there are problems with those times as well? I have heard this issue before, especially after the speech of Tehran's Attorney General. There is also a letter published on one of these websites addressing this very issue. As a Shiite Muslim one of our beliefs is that after the 14 innocent ones, all the rest of God's people are not innocent and the commit sins, unless

God keeps the innocent. The same reasoning applies to Imam's era. However, I don't see it necessary to criticize when internal and external enemies have aimed for the Imam's image and that era. Obviously, in the context of today, even a slight allusion to a problem would be greatly magnified just like the plot that was the tearing the picture of Imam, that was abused by enemies outside and inside the country. Today, the enemies of the green movement are looking everywhere for a prey, or an excuse to destroy that bond that connects us together. Millions in our country like and appreciate Imam, and I am one of the. Recognition of this affinity [to Imam] and the freedom that brings about is a great asset that we cannot make a mistake about especially in the current conditions. Let me repeat again, we do not expect a companion [of the movement] to lie, no matter how small a member that person is.

[1] Alireza Rajaie

[2] Gholam Ali Haddad Adel, father in law of Ayatollah Khamenei's son Mojtabi Khamenei.

[3] A famous quote by Imam Khomeini regarding the role of parliament

[4] The highest peak of Iran located on Alborz Mountain

هنگامی که هنگامه ی انتخابات فرار رسید از بازگشت به دورانی نورانی سخن گفت. در زمان تنظیم بیانیه ورود به انتخابات برخی به میرحسین گفتند از ادبیاتی مانوس تر با نسل جوان استفاده کند. نسل جوان دوران امام را به خاطر نمی آورد یا از راه معوج رسانه رسمی می شناسد. اما پاسخ این بود که میرحسین موسوی با هویت خود به صحنه خواهد آمد و هویت او جدا از توجه به واژه هایی چون عدالت خواهی ،کرامت انسانی ، مستضعفان و بازگشت به راه امام نیست. او هویت خود را پنهان نخواهد کرد و نسل جوان حقیقت را خواهد شنید . و آن روزها فراموش نخواهند شد که نسل جوان با شور می خواست رای خود را به نخست وزیر امام بدهد و فریاد می زد «رای ما یک کلام، نخست وزیر امام» و هنگامی که می خواستند از جفای بر رایشان سخن بگویند باز امام را خطاب می کردند که «خمینی کجایی موسوی تنها شده...». میرحسین وقتی در مقابل گلایه برخی افراد قرار می گیرد که «در باره سال های ابتدایی انقلاب و دوران ۱۰ ساله امام نگاهی احساسی دارد» پاسخ می دهد: «از

من نخواهید که دروغ بگویم یا دلبستگی ام به امام را پنهان کنم. اما به راستی چرا موسوی تقریباً در همه سخنرانی هایش به امام خمینی اشاره می کند؟ نسبت او و جنبش سبز با امام در چیست؟ حاکمیت چه نسبت و سختی با امام دارد و به دنبال چیست؟ این پرسش ها و همین طور پرسش هایی بیشتر که همزمان با ایام ۱۴ و ۱۵ خرداد در جامعه مطرح است، « کلمه » را بر آن داشت تا در آستانه بیست و دومین سالگرد رحلت امام خمینی (ره) گفتگویی صریح با میر حسین موسوی داشته باشد. این گفت و گوی خواندنی را در ادامه مشاهده می کنید:

در آستانه سالگرد رحلت امام خمینی هستیم. امسال این بزرگداشت در شرایط ویژه ای انجام می شود. از یک سو مخالفان قدیمی امام و انقلاب در خارج و داخل با پشتیبانی برخی از رسانه های خارجی سعی می کنند که دوران ایشان را با وضعیت تاریک امروز مقایسه کنند و از طرف دیگر صدا و سیما و بعضی از رسانه های طرفدار بگیر و ببند و سرکوب تلاش می کنند تصویری از شخصیت ایشان ارائه دهند که گویی ایشان اگر بودند طرفدار پروپاقرص خرافه و ظلم امروز باشند. به نظر شما، چرا این گونه اقدامات صورت می گیرد و نتیجه این فرایند چه می تواند باشد؟

تصویری که از تقاطع تلاش مخالفان حضرت امام و رسانه های رسمی کشور به دست می آید اگر ادامه یابد و جواب داده نشود، جز انزجار تدریجی از هر آنچه گذشته است، نخواهد بود. این تصویر با دستکاری مکرر و دائمی از نسخه اصلی امام و انقلاب داده می شود و از نظر کسانی که مستقیماً آن دوره را تجربه کرده اند، شباهتی با چهره و منش و سالهای امام ندارد. انقلاب با شعار استقلال، آزادی و جمهوری اسلامی پیروز شد و مورد حمایت قاطع ملت قرار داشت. استقبال از حضرت امام در سال ۵۷ بی نظیر بود و در تشییع جنازه ایشان هم بیش از چهار برابر استقبال کنندگان شرکت کردند. گمان نمی کنم آن همه جمعیت برای تماشا و یا گذراندن تعطیلی آمده بودند. فیلم های آن روزها نشان می دهد که احساسات مردم نسبت به ایشان چه بود. در نظر داشته باشیم که بروز آن همه عاطفه و احساس بعد از گذراندن روزهای سخت انقلاب و دفاع مقدس بود. واقعیت امام اگر مختصر شباهتی با آنچه صدا و سیما و بعضی از جراید هتاک نشان می دهند، داشت، ما قاعدتاً بجای سر و سینه زنی با خوشحالی و یا حداقل بی اعتنایی مردم روبرو می بودیم. به نظر من لازم است در مورد این تحریف دو طرفه از سوی حاکمان که اکنون به زندانبانان و سلب کنندگان آزادی تبدیل شده اند و مخالفان بی نقاب امام روشنگری شود.

برنامه گسترده و مهندسی شده، همراه با هزینه های شگفت آور برای مراسم سالروز رحلت امام خمینی تدارک دیده شده است. به نظر شما چرا چنین کاری صورت می گیرد؟

شما توجه داشته باشید که نظام هنوز بخش اعظم مشروعیت خود را از شخصیت امام و خاطره جمعی مردم از ایشان می گیرد. در شرایط موجود بخشی از حاکمیت که رو به خشونت و سرکوب و سلب آزادی های مشروع آورده و زندان ها را پر کرده و با پوشش خرافه و تحجر کشور را به افلاس و درماندگی در سطح داخل و خارج کشانده، احتیاج دارد از این سرمایه عظیم اجتماعی به صورت مسرفانه ای استفاده کند. در مقابل وقتی شما واقعیت های آن دوره را در معرض دید مردم قرار می دهید و روی تفاوت های آن با وضعیت فعلی انگشت می گذارید ، بلافاصله گرایش مستبدانه و فاسد امروزی در مقابل سوالات ویران کننده ای قرار می گیرد. نگرش درست به سال های اول انقلاب بخوبی نشان می دهد که تا چه اندازه از اهداف اولیه انقلاب و ارزش های پایه ای آن فاصله گرفته ایم . توجه کنید که منظور از نگرستن به آن دوره بازگشت به آن دوره نیست. بلکه هدف یادآوری ریشه ها و یادآوری جهت های اصلی انقلاب یعنی عدالت ، آزادی و معنویت است.

ما می خواهیم از سکویی که انقلاب اسلامی ساخته برای پرواز به آینده استفاده کنیم. نمی خواهیم به صورت احساسی یک فضای آشفته درست کنیم و جهت گیری هایمان از دست برود. به طور مداوم باید به نسل سرافراز جوانان امروزیاد آوری کنیم که وضعیت فعلی هیچ شباهتی با دوران حضرت امام ندارد. من یقین دارم که همین جوانان اگر به صورت خیالی در ظرف دیروز قرار بگیرند همه در کنار باکری ها، همت ها و باقری ها قرار خواهند گرفت. همچنانکه اگر جوانان آن دوره در ظرف زمانی امروز قرار می گرفتند، باقریها و باکری ها و همت ها از سرداران جنبش سبز امید می بودند و در زندان ها جوابگوی گرایش های دینی و ملی خود می شدند.

شما از ضرورت یاد آوری جهت های اصلی انقلاب سخن گفتید اما در فضای پر از گرد و غبار و تبلیغاتی امروز چگونه می توان از امام و دهه اول انقلاب صحبت کرد ؟

در مورد انقلاب تا کنون تعداد بی شماری کتاب و مقاله نوشته شده و هنوز هم این نوشته ها و تحلیل ها ادامه دارد. دلایل هم روشن است. تأثیرگذاری این انقلاب در سرنوشت جهانی و منطقه ای. بعد از انقلاب اسلامی نه تنها ایران شباهتی به سال های قبل از انقلاب ندارد، بلکه منطقه و جهان هم تحت تأثیر این دگرگونی قرار گرفته اند. اما آنچه امروز در سطح تبلیغات و زد و خورد های روزمره رسانه ای مورد نیاز است، ارائه تصویر روشن و محسوس از آن دوره و حضرت امام است. همانطور که اشاره کردم سعی می شود بین وضع فعلی و وضعیت گذشته شبیه سازی ناشیانه ای شود. باید این طرح را خنثی کرد. به عنوان مثال در مورد نظرات امام در باره مجلس می توان بحث های نظری کرد و نظرات ایشان را در مورد دو گانه شرع و عرف و این که ” تشخیص موضوع در عرف و شرع به عهده عرف است و مجلس نماینده عرف و نمایندگان خود از عرف بر می آیند ” ، باز کرد و با این دید مجلس در راس امور قرار می گیرد.

ولی مهمتر و تاثیرگذارتر نقل خاطراتی است که شیوه های عمل سیاسی را در اوائل انقلاب نشان می دهد. به طور مثال اخیرا بنده با جناب آقای کروی در مورد شیوه انتخابات در دوران حضرت امام صحبت می کردیم ، ایشان خاطره ای را نقل کرد که خیلی خوب و روشن به شناخت حضرت امام و ارزش های حاکم در جامعه آن دوره کمک می کند .ایشان به یاد می آوردند که در انتخابات دوره سوم مجلس دو نفر کاندیدا بودند . یکی یک معلم زحمتکش و روشنفکر و فقیر و دیگری یکی از منسوبین نسبتا نزدیک خانواده امام .

یکی از نزدیکان امام از فرد دوم حمایت می کردند. اما مردم در آن انتخابات به آن معلم رای دادند. در اینجا آن فرد که از نزدیکان امام بود، برای امام نامه ای نوشت که مضمون آن تشکیک در سلامت انتخابات خمین بود . حضرت امام با خنده پاسخ داده بودند که “چه علامتی بالاتر برای صحت انتخابات از اینکه یک نفر از فامیل من و شما با حمایت شما نامزد می شود ولی مردم یک معلم ساده را که چنین پشتیبانانی ندارد ، انتخاب می کنند.

آیا این از زیبایی های انتخابات نیست که باید شکر گزار آن باشیم .” حالا شما این تصویر را کنار ابطال ۷۰۰ صندوق انتخابات مجلس ششم در تهران قرار دهید که فرد روشنفکر و بی پناهی را حذف کردند و یک فرد مورد علاقه شورای نگهبان با ارتباطات نسبی و سببی را وارد مجلس کردند. یا طرح نظارت استصوابی که در زمان امام وجود نداشت. طرحی که وسیله ای شد که انتخابات در حقیقت دو مرحله ای شد. شما دقت کنید که با اسلحه همین اصطلاح که نه ریشه در قانون اساسی دارد و نه در معرفت و آگاهی های مردم ، چه تعداد عظیمی از خدمتگزاران آگاه و مدیر دلسوز را از ورود به صحنه رقابت کنار زدند. کاری که نتیجه اش همین پائین آمدن شان و جایگاه مجلس است .

من به همه آن نمایندگان اصولگرایی که به خدا و پیامبرش ایمان دارند و هنوز ایمان خود را با ظلم آغشته نکرده اند عرض می کنم که وقتی با خود خلوت می کنید آیا از این همه تحقیر مجلس احساس نگرانی و پوچی نمی کنید؟ آیا مفهوم جمله ” مجلس در راس امور است” همین وضعی است که در آن بسر می برید؟ شما هنوز نتوانسته اید جزء کوچکی از تخلفات مالی دولت را رسیدگی کنید و جواب درست بگیرید چه پاسخی در برابر خداوند و بندگان خدا که شما وکیل آنان هستید دارید؟ آیا وضعیت مجلس فعلی شباهتی با مجلس زمان حضرت امام دارد ؟

یکی از مواردی که در شرایط کنونی به خوبی می تواند امام را معرفی کند و در کنار تفاوت با شرایط حاکم در دوران امروز را نشان می دهد، تشریح اتفاقاتی بود که منجر به فرمان هشت ماده ای حضرت امام شد. خود این فرمان بدون هیچ تغییری می تواند فصاحت وضع موجود و بگیر و ببندها و مظالم حاکم بر مردم را نشان دهد .

جوانان باید این سند را ببینند و بدانند که ما به کجا می رفتیم و اینک به کجا می رویم . عده ای در این کشور به خاطر دنیا و ریاست خود مشغول تخریب همه چیز از جمله تخریب و تحریف چهره امام و دوران ۱۰ ساله اول انقلاب هستند. کلید این پروژه در طول انتخابات ریاست جمهوری دهم زده شد و همانطور که گفتم معرفی درست امام و معرفی منصفانه انقلاب اثرات افشاگرانه و ویران کننده بر سیاست های سرکوب و خرافه گراییانه امروز دارد .

شما را نخست وزیر امام می دانند. همواره نیز در سخنان و بیانیه ها و مصاحبه هایتان از دوران نورانی دهه اول انقلاب و راه امام سخن می گوئید. اما آیا در کل و در فضای سیاسی ایران در مورد ابعاد شخصیتی امام بزرگنمایی نشده است؟

مرحوم شریعتی می گفتند " قله دماوند در بلندی ، نیازی به اثبات ندارد . " شخصیت امام هم بزرگ بود و تحول غیر قابل بازگشتی در تاریخ کشور ایجاد کرد و بساط سلطنت را در این مملکت بر چید . نظامی که افتخارش به پابوسی رعیت ها از سلاطین بود. ممکن است برخی عکس های شاه، نسل جوان را به بیراهه ببرد . اما خوب است که گفته شود یکی از پوسترهایی که در روزنامه های آن زمان هر از گاهی منتشر می شد ، کشاورز فقیر و بیچاره ای را نشان می داد که کفش های شاه را می بوسید .

ولی در جواب شما باید بگویم امام بزرگ بود. اما در عین حال خود را بزرگ نمی دید. از تعریف و تمجید و مدح بیزار بود. یکبار ایشان صدا و سیما را از پخش فیلم ها و عکس هایش منع کرد. گفت : " از اینکه هر موقع تلویزیون را باز می کنم و خودم را می بینم ، عقم می گیرد . " همین منع را هم برای مدتی برای روزنامه ها داشتند. افرادی که زمان ایشان را درک کرده اند یادشان است که وقتی نماینده اول تهران و در حقیقت کشور، در حسینیه جماران تعریف ایشان را کرد ، چگونه با پرخاش سخنان وی را قطع کردند. در حالی که آن نماینده قصد به دست آوردن چیزی را نداشت. همین وضعیت هم برای رئیس مجلس خبرگان رهبری وقت که یک مجتهد و از شاگردان خود ایشان بود، پیش آمد. وقتی آن مجتهد محترم از ایشان تعریف و تمجید کردند، در میان مردم آن سخنان را رد کردند. اگر ایشان را نماد یک نظام جدید رهایی بخش، مترقی و آزادی خواه و عدالت طلب تلقی کنیم، امری غیر طبیعی نیست. بدون ایشان و ارتباطی که با مردم داشتند، ملت ما امکان هشت سال ایستادگی در دفاع مقدس را نداشت. ملت ما بدون این ارتباط و اعتقاد نمی توانست انواع توطئه ها، کودتای نوژه ، تظاهرات مسلحانه منافقین که باعث کشته شدن هزاران نفر افراد بیگناه در سال ۶۰ شد ، انفجار حزب جمهوری و شهادت شهید بهشتی و یارانش ، انفجار نخست وزیری و ترور شخصیت هایی چون شهیدان مدنی ، دستغیب و صدوقی که همه از پیشگامان روحانیت بودند، پشت سر بگذارند.

به هر حال در بخشی از بدنه جنبش سبز این پرسش وجود دارد که شما به کرات از امام نام می برید و یا از عکس ایشان استفاده می کنید. چرا؟

البته بنده به ضرورت معرفی امام به نسل جوان اشاره کردم. ولی گذشته از آن نکته ای را عرض می کنم که یقین دارم همه علاقه مندان جنبش سبز در مورد آن اتفاق نظر دارند و آن صداقت است. من نمی توانم دلبستگی به امام و انقلاب داشته باشم (ممکن است یک عده در این میان بگویند این یک نوستالژی است) و بر خلاف آن تظاهر کنم. بنده در همان ابتدای شکل گیری راه سبز امید به صراحت خود را یک همراه جنبش معرفی کردم. برای آنکه به صراحت اعتقادات خود را بیان کنم همانطور که جزو ویژگی های این جنبش بیان صریح و صادقانه اندیشه ها است، ما از تعامل اندیشه ها ضرر نمی کنیم. ولی از پنهان کردن هویت خود در میان جمعی که خواستار صداقت است، قطعاً ضرر می کنیم. یادمان باشد که شاید بهترین پوستر جنبش سبز “دروغ ممنوع است” بود. این چه انتظاری است که بنده یک تجربه ۱۰ ساله و پر از رویدادهای گوناگون را نادیده بگیرم. نه من بلکه تعداد کثیری از ملت ما هزاران خاطره از ایشان دارند و تاثیر گرفته از دوران امام هستند و حاضر نیستند در مقابل تحریف ها و بی انصافی ها رضایت بدهند. آیا صرف نظر کردن از این سرمایه عظیم اجتماعی درست است؟ آیا این همان چیزی نیست که زندانیان از ما می خواهند.

شما به عنوان یک همراه جنبش سبز از علاقه و دلبستگی به امام و انقلاب در کنار تجربه کردن دوران امام و ضرورت حراست از این سرمایه معنوی سخن گفتید. آیا اینها باعث نشده اند که به این دوران نقدی نداشته باشید یا به عبارت بهتر آیا معتقد نیستید که به این دوران هم نقد وارد است؟

من این گونه سوالات را به ویژه بعد از صحبت دادستان تهران زیاد شنیده ام و اخیراً هم نامه ای خطاب به بنده در سایت ها منتشر شده که همین مضمون را دارد. یکی از اجزاء اعتقادات همه ما این است که تعداد معصومین ۱۴ نفر است و بقیه بندگان خدا جایز الخطا هستند و همیشه در معرض لغزش. مگر آنکه خدا آنها را حفظ کند. در مورد دوران مورد بحث هم همینطور است. ولی چه ضرورتی دارد که وقتی دو تیغه قیچی، یعنی متحجران داخلی و دشمنان بی نقاب خارجی آن دوران و تصویر حضرت امام را هدف قرار داده اند، من هم زبان به نقد بگشایم. مسلماً به دلیل فضای زهرآگین موجود، کلام گفته نشده از دهان رבוده خواهد شد و درست شبیه چارچوب توطئه ای که به عنوان پاره کردن تصویر حضرت امام پیاده شد، مورد سوء استفاده داخلی و خارجی قرار خواهد گرفت. امروز دشمنان جنبش سبز دنبال طعمه و بهانه هستند تا پیوندی که همه ما را به هم وصل می کند از بین ببرند. در کشور ما میلیون ها نفر به امام علاقه دارند که من هم یکی از آنها هستم. به رسمیت شناخته شدن این علاقه و معنای رهایی بخش آن در شرایط کنونی سرمایه بزرگی است که ما حق نداریم در این زمینه

اشتباه کنیم. باز هم تکرار می کنم که نباید انتظار دروغ از یک همراه داشت، هر چند آن همراه بسیار کوچک باشد.